

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/109/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3816010354
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3816010354.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Františka Kováča a JUDr. Beáty Javorkovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 6. novembra 2017 prejednal odvolanie obžalovaného

S. L.,

nar. X.X.XXXX v L., trvale bytom J., N. P. G. XXX/XX, t.č. v inej veci vo väzbe v Ústave na výkon väzby llava,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 3T/86/2016 zo dňa 29. júna 2017 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr.por. zrušuje sa v napadnutom rozsudku výrok o uložení súhrnného trestu odňatia slobody a výrok o zrušení skoršieho rozsudku.

Podľa § 322 ods. 3 Tr.por. sa obžalovaný S. L. odsudzuje pri nezmenenom výroku o vine v bodoch 1, 2, 3 rozsudku súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 Tr.zák. s použitím §§ 36 písm. l/, n/, 37 písm. h, m/, 38 ods. 2, 41 ods. 1, 42 ods. 1 Tr.zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody na 24 (dvadsaťštyri) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr.zák. sa pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr.zák. súd zároveň zrušuje výrok o treste rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 2T/145/2016 zo dňa 29.11.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne, sp.zn. 23To/122/2016 zo dňa 23.1.2017, ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

Výrok o vine v bode 4 rozsudku súdu prvého stupňa aj výrok o uloženom treste za tento trestný čin, ako aj výroky o náhrade škody zostávajú týmto zrušením nedotknuté.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný S. L. uznaný vinným v bode 1 z prečinu neoprávneného výrobenia a používania platobného prostriedku a elektronických peňazí, alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr.zák. a z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr.zák., sčasti dokonaný, sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr.zák., pretože dňa 7.2.2016 v čase okolo 04:25 hod. na parkovisku za

čerpacou stanicou Slovnaft na Ulici Tolstého v Prievidzi, počas vzájomného rozhovoru s poškodeným K. D. po tom, ako mu tento podal svoju kreditnú kartu H. č. XXXX XXXX XXXX XXXX, vydanú Y. bankou, a.s., k účtu č. R XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, aby mu ju podržal, na ktorú poškodený vzápätí zabudol, kreditnú kartu si nepozorovane schoval a následne dňa 7.2.2016 v čase o 04:31 hod. vykonal výber finančných prostriedkov vo výške 500,- eur z bankomatu Y. banky na Ulici L. Ondrejova v Prievidzi, následne sa pokúsil uskutočniť výber finančných prostriedkov z totožného bankomatu v čase o 04:32 hod. vo výške 80,- eur a vo výške 50,- eur, v čase o 04:33 hod. vo výške 90,- eur a v čase o 10:14 hod. vo výške 90,- eur z bankomatu S. banky v Obchodnom dome Kaufland v Prievidzi, čím spôsobil poškodenému K. D. škodu odcudzením vo výške 500,- eur, sumu vo výške 310,- eur sa mu vybrať nepodarilo; v bode 2 bol uznaný vinným z prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, 2 písm. a/ Tr.zák., pretože dňa 24.03.2016 v čase okolo 03:00 hod. v Prievidzi, na Traťovej ulici, pred domami č. XX/XX a XX/X, poškodil a zničil osobné motorové vozidlo zn. Z. H. Y., U.: J., Y.: XLNLMXXVXPYXXXXXX, tak, že vylial 0,7 litra technického benzínu na predné sklo v časti uloženia stieračov, následne ho zapaľovačom zapálil a z miesta činu ušiel, pričom svojim konaním spôsobil poškodenej H. M., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom J., V. ulica č. XX/XX, škodu vo výške 9.000,- eur; v bode 3 bol uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr.zák., pretože dňa 15.06.2016 v čase od 03:30 hodiny do 03:11 hodiny na parkovisku, nachádzajúcom sa za budovou čerpacej stanice Tesco na Nábrežnej ulici č.7 v Prievidzi, prineseným nožom vypáčil uzamknuté dvierka na pokladničke autovysávača, na čo z vnútorného priestoru pokladničky odcudzil 2 ks 50 centových mincí, čím spôsobil poškodenej spoločnosti TESCO STORES SR, a.s., Kamenné námestie 1/A, 815 61 Bratislava, IČO: 31321828, spôsobil odcudzením škodu vo výške 1 euro; napokon v bode 4 bol uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, 3 písm. a/ Tr.zák., pretože v dobe od 11:45 hod. do 12:12 hod. dňa 11.4.2017 bez použitia násillia vošiel cez vchodové dvere do budovy Top Cafe na Ul. Králiku 28 v Prievidzi, následne prešiel na 5. poschodie, kde bez použitia násillia otvoril dvere spoločných bytových priestorov a odcudzil z chodbičky, patriacej trom bytom, voľne opretý pánsky horský bicykel zn. R., čiernej farby, model: U. M. M. XX, výr.č. W celo-odpružený zakúpený dňa 11.11.2015 za sumu 3.999,- eur, čím spôsobil poškodenému E. F., nar. XX.X.XXXX, bytom J. Ul. Š. F. XXX/XX, škodu v celkovej výške 3.000,- eur.

Bol za to odsúdený za trestné činy v bodoch 1, 2, 3 podľa § 219 ods. 1 Tr.zák. s použitím §§ 42 ods. 1, 41 ods. 1, 36 písm. l/, 37 písm. h/, m/, 38 ods. 4 Tr.zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody na 28 mesiacov nepodmienečne, pre výkon ktorého trestu bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr.zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr.zák. bol zároveň zrušený výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 2T/145/2016 zo dňa 29.11.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne, sp.zn. 23To/122/2016 zo dňa 23.1.2017, ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

Za trestný čin v bode 4 bol obžalovaný odsúdený podľa § 212 ods. 3 Tr.zák. s použitím §§ 36 písm. l/, n/, 37 písm. m/, 38 ods. 3 Tr.zák. k trestu odňatia slobody na 7 mesiacov nepodmienečne, pre výkon ktorého trestu bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr.zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr.por. bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodenej H. M. škodu vo výške 9.000 eur, poškodenej spoločnosti Tesco Stores SR škodu vo výške 1 euro a poškodenému K. D. škodu vo výške 500 eur.

Podľa § 288 ods. 1 Tr.por. bola poškodená H. M. so zvyškom uplatneného nároku na náhradu škody odkázaná na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote písomne odvolanie obžalovaný S. L., pričom odvolanie smerovalo proti výroku o treste z toho dôvodu, že mu nebola priznaná jedna poľahčujúca okolnosť. Z písomného odôvodnenia odvolania obhajcom vyplynulo, že je namietané nepoužitie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n/ Tr.zák., v dôsledku čoho pri ukladaní súhrnného trestu bolo použité ustanovenie § 38 ods. 4 Tr.zák. o zvýšení dolnej hranice trestnej sadzby. Obžalovaný urobil „vyhlásenie o vine“ podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr.por. vo vzťahu ku všetkým štyrom skutkom, pričom k neprijatiu vyhlásenia vo vzťahu ku skutku pod bodom 1 došlo len v dôsledku nesprávnej právnej kvalifikácie v obžalobe. Obžalovaný bol teda nápomocný pri objasňovaní svojej trestnej činnosti, a preto mu mala byť

aj pri ukladaní súhrnného trestu priznaná poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr.zák. a malo byť použité ustanovenie § 38 ods. 2 Tr.zák. Z tohto dôvodu navrhol obhajca podľa § 321 ods. 1 písm. d/, e/ Tr.por. zrušiť v rozsudku súdu prvého stupňa výrok o súhrnnom treste a obžalovanému postupom podľa § 322 ods. 3 Tr.por. podľa § 219 ods. 1 Tr.zák. s použitím §§ 36 písm. l/, n/, 38 ods. 2 Tr.zák. uložiť súhrnný trest odňatia slobody na 12 mesiacov so zradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaného, navrhla prokurátorka krajskej prokuratúry odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr.por. ako nedôvodné zamietnuť.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytýkaná žiadna chyba, pričom ani odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Výroky o vine (4) prakticky urobil súd prvého stupňa po tom, čo obžalovaný urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr.por. o tom, že je vinným zo skutkov uvedených v obžalobách prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza (2Pv 196/16/3307 - skutok č. 1; 1Pv 197/16/3307 - skutok č. 2; 1Pv 384/16/3307 - skutok č. 3; 1Pv 229/17/3307 - skutok č. 4). Vo vzťahu ku skutkom č. 2, 3, 4 súd vyhlásenie prijal. K prijatiu vyhlásenia obžalovaného aj ku skutku č. 1 nedošlo len preto, že súd prvého stupňa sa nestotožnil so správnosťou použitej právnej kvalifikácie.

K napadnutému výroku o súhrnnom treste odňatia slobody pre trestné činy pod bodom 1, 2, 3 uvádza senát odvolacieho súdu nasledovné. Ako vyplýva z písomného odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa pri ukladaní súhrnného trestu odňatia slobody nebola obžalovanému priznaná poľahčujúca okolnosť aj podľa § 36 písm. n/ Tr.zák. - napomáhanie pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, pretože nebola táto poľahčujúca okolnosť súdom priznaná vo veci 2T/145/2016, ku ktorému trestu bol ukladaný súhrnný trest. S týmto právnym názorom sa senát odvolacieho súdu nestotožnil.

Predovšetkým je potrebné uviesť, že súd prvého stupňa predmetnú poľahčujúcu okolnosť priznal obžalovanému pri ukladaní samostatného trestu odňatia slobody za trestný čin uvedený v bode 4 výroku o vine. Z vyššie citovaných dôvodov rozsudku súdu prvého stupňa pritom vyplýva, že ak by nebol obžalovanému ukladaný súhrnný trest, tak by došlo k priznaniu tejto poľahčujúcej okolnosti aj za trestné činy v bode 1, 2, 3 rozsudku súdu prvého stupňa.

Je síce faktom, že v skoršom rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 2T/145/2016 pri ukladaní trestu nebola obžalovanému S. L. priznaná aj poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr.zák., pričom v tejto veci bol pomer priťažujúcich okolností a poľahčujúcich okolností vyrovnaný - § 38 ods. 2 Tr.zák. Senát odvolacieho súdu však vyslovuje právny názor, že súd rozhodujúci o uložení súhrnného trestu nie je viazaný (ani obmedzený) priznanými poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami v skoršom rozsudku, ani tam zisteným pomerom medzi týmito okolnosťami. Súd rozhodujúci neskoršie o súhrnnom treste je totiž viazaný trestom uloženým v skoršom rozsudku tak, že súhrnný trest nesmie byť miernejší (§ 42 ods. 2 Tr.zák.). Teda už v rámci „preberania“ tohto trestu do súhrnného trestu, neskoršie rozhodujúci súd rešpektuje okolnosti, za ktorých bol skorší trest uložený (priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, pomer medzi nimi).

Z uvedeného vyplýva, že ani priznanie aj iných priťažujúcich a poľahčujúcich okolností, vrátane zistenia aj iného pomeru medzi nimi, ktoré vyplývajú z výsledkov trestného stíhania v neskoršej trestnej veci, kde sa ukladá súhrnný trest, nemôže viesť k uloženiu miernejšieho súhrnného trestu. Uloženie súhrnného trestu, ako prísnejšieho, ako bol skorší trest, je pritom v súlade aj s účelom súhrnného trestu, keď obžalovaný je tu odsudzovaný vždy za viac trestných činov, ako to bolo pri skoršom treste.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.